

at sige det ærede Medlem, at det personlige Spørgsmaal er jo slet ikke til Stede, hverken for vort Bedkommende her i Thinget, ej heller for den høie Regjering's Bedkommende. Det ærede Medlem vil dog ikke kunne have glemt, at den høitærede Conseilspræsident gjentagne Gange har udtalt her i Thinget, at hvis det lykkedes Thingene at blive enige om en Finantslov eller om Love overhovedet, skulde han ikke være nogen Hindring for deres Gjennemførelse, thi han vilde, hvis han ikke troede at kunne gaa ind paa dem, da forlade sin Plads og overlade Andre at gjennemføre dem. Det personlige Spørgsmaal er slet ikke til Stede for os, men det, som det ærede Medlem nu fordrer, er, at Folkethingets Nei skal respekteres, ubetinget respekteres. Nu skal jeg gjøre det ærede Medlem den Indvimmelighed, at jeg tror, at det ogsaa fra først af var vor Forsatnings Mening, det tror jeg, det var, men man havde tillige forudjat, at Folkethinget ikke vilde stille sig anderledes, end at det kunde faae det andet Thing med sig; thi naar det Tilfælde har indtruffet, at Rigsdagen ikke har kunnet i Forening vedtage en Finantslov, har denne jo ikke kunnet komme ud som vedtaget af Rigsdagen. Det vilde jo dog ellers være en Tilintetgjørelse af det andet Things Betydning og at berøve det andet Thing dets Mening, hvis det blev gjældende Net her til Lands, at dette Thing her skulde have det i sin Magt at sige, som det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde: Denne Finantslov eller ingen. Først da saadanne Ord bleve udtalte, var det, at det andet Thing ligesom vaagnede af en Dvale. Saa var det, at man spurgte sig selv oppe i det andet Thing: Hvad er det? Sidde vi da her for ingen Ting, siden man taler saaledes til os fra Folkethinget? Nei, at Folkethinget har tabt den Holdning, den Stilling, som det havde oprindeligt, nemlig at dets Votum paa det finantsielle Omraade blev respekteret, det kom deraf, at man lod det komme dertil, at vi fik en Finantslov, uden at den var vedtaget af Rigsdagen. Saa kom vi ind i det Spor, vi nu er komne paa, og det nytter ikke, at det ærede Medlem nu kommer og siger til os her i Folkethinget: Anerkjend vor Berettigelse til at nøgte, før kunne vi ikke komme til at arbejde sammen med Eder, thi vi svare da det ærede Medlem: De Herrere maa søge at blive enige med Landstthinget; saa have de opnaaet, hvad de behøve, saa er det personlige Spørgsmaal forsvundet af Verden. — Naar det ærede Medlem troede at kunne affærdige mine Ytringer i Gaarsmødet med den Vittighed,

at den Politik, som jeg førte, var Lotteripolitik, er der mere Sandhed i den Vittighed, end det ærede Medlem maaste har tænkt sig i det Dieblit. Jeg har nemlig erklæret mig for at ville gaa ind paa det Grundlovsforslag, som var forelagt her for et Par Aar siden af Regjeringen, og hvor igjennem det var foreslaaet, at Afgjørelsen skulde foregaa ved Lodtrækning i Tvistmaalstilfælde (Munterhed). Ja, det kunne de Herrere gierne le af, det er et Faktum, de ikke kunne benægte, at det var jeg villig til. Derfor er der mere Sandt i det ærede Medlems Vittighed, end han maaste tænkte, da han udtalte den. Nu siger det ærede Medlem, at Folken af at fortsætte denne Kampolitik, let kan blive, at Folket vil gaa til Grunde, dersom der kommer en af de store europæiske Kriser igjen, som har været før, i 1848 og til andre Tider. Det er vel heller ikke urigtigt, hvad det ærede Medlem der siger, men saa burde deraf følge, at det ærede Medlem ogsaa gjorde Sit til, at vi kunne komme til en Forstaaelse, inden en saadan Krise kommer, thi er den kommen, er det jo, som han sagde, for sildigt. Men tror det ærede Medlem paa sin Side, at vi kunne til en Forstaaelse, saalænge dette Thing ikke arbejder saaledes, at det kan opnaa Enighed med det andet Thing? Se aldeles bort fra Regjeringen, gaa lige løs paa det andet Thing, og se at komme overens med det om Tvistepunkterne, thi saa have de jo Sikkerhed for, at saa vil Ministeriet ikke staa dem i Veien. — Jeg vil tillade mig nogle Udtalelser overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) som i sit Fordrag i Dag brugte Ytringer om, at forskjellige Medlemmer her paa denne Side, hvoriblandt ogsaa jeg, havde talt haanende eller nedsettende om ham. Jeg tror i hvert Fald, at det ikke kan gjælde mig, thi jeg veed, at i de Ord, hvori jeg i Gaar omtalte det ærede Medlems Politik, gjorde jeg mig i det Mindste Ild for at uibgaa enhver Ytring, der kunde tydes paa den Maade, det ærede Medlem har nævnt. Jeg vil overfor de Udtalelser, der kom frem i Gaar i Slutningen af Mødet fra to ærede Medlemmer fra Jylland, det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) og Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (Clausager) og da især overfor det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds, udtale, at det var en urigtig Opfattelse af ham, naar han troede, at jeg havde opmuntret Regjeringen til at fortsætte Befæstningsarbejderne ad provisorisk Veie. Det har jeg ikke med et eneste Ord, og det vilde de Herrere kunne se, naar de saae Tidenden. Jeg har kun udtalt det